

2457**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 2 listopada 2004 r.

w sprawie sposobów użycia środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy Straży Parku oraz przydziału, przechowywania i ewidencji tych środków

Na podstawie art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy Straży Parku, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, podczas realizacji zadań związanych z ochroną przyrody i mienia parku narodowego;

2) sposób przydziału, przechowywania i ewidencji środków przymusu bezpośredniego:

- a) kajdanek,
- b) pałki służbowej,
- c) ręcznego miotacza gazu,
- d) paralizatora elektrycznego.

§ 2. 1. Siłę fizyczną w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony lub ataku można stosować w celu odparcia czynnej napaści lub zmuszenia do wykonania polecenia bądź zatrzymywania osoby.

2. Używając siły fizycznej, nie zadaje się uderzeń, chyba że działa się w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie ludzkie albo mienie.

§ 3. 1. Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z przodu, a osobie zachowującej się agresywnie — na ręce trzymane z tyłu; o sposobie założenia kajdanek decyduje funkcjonariusz na podstawie zachowania się osoby zatrzymywanej.

2. Kajdanki powinny być założone tak, aby nie tamowały obiegu krwi.

§ 4. 1. Pałki służbowej można użyć, jeżeli zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.

2. Pałką służbową zadaje się uderzenia w umięśnione części ciała, głównie w mięśnie kończyn oraz górną część pleców (barki); nie zadaje się uderzeń uchwytem pałki.

§ 5. 1. Przy stosowaniu ręcznego miotacza gazu i paralizatora elektrycznego należy zachować szczególną ostrożność, uwzględniając ich właściwości fizyczno-chemiczne mogące stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.

2. Użycie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, powinno następować zgodnie z ich instrukcją obsługi, w szczególności:

- 1) zabrania się używania ręcznych miotaczy gazu w pomieszczeniach zamkniętych;
- 2) wylot dyszy ręcznego miotacza gazu powinien być skierowany poniżej twarzy osoby, w stosunku do której jest używany, oraz powinien znajdować się w odległości nie mniejszej niż 50 cm od tej osoby i nie większej niż 1,5 m;
- 3) czas użycia ręcznego miotacza gazu powinien wynosić około 1 sekundy;
- 4) paralizatora elektrycznego należy używać na umięśnione części ciała, z wyłączeniem klatki piersiowej w okolicy serca oraz okolic stawów kostnych;
- 5) czas użycia paralizatora elektrycznego powinien wynosić około 1 sekundy.

§ 6. 1. Użycie środka przymusu bezpośredniego dokumentuje się w notatniku służbowym.

2. Jeżeli na skutek zastosowania środka przymusu bezpośredniego nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego, lub śmierć osoby, funkcjonariusz sporządza notatkę służbową i przedstawia ją przełożonemu.

3. Notatka, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności:

- 1) imię i nazwisko oraz numer legitymacji służbowej funkcjonariusza;
- 2) czas i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego;
- 3) dane osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego;
- 4) szczegółowe powody i rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego;
- 5) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środka przymusu bezpośredniego;
- 6) sposób użycia środka przymusu bezpośredniego;
- 7) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego;
- 8) inne ważne okoliczności zdarzenia;
- 9) dane ustalonych świadków zdarzenia;
- 10) podpis funkcjonariusza sporządzającego notatkę.

§ 7. Przydziału środków przymusu bezpośredniego dla funkcjonariuszy dokonuje komendant Straży Parku, na czas pełnienia funkcji przez funkcjonariusza, po uprzednim pouczeniu funkcjonariusza o sposobie użycia i przechowywania środków przymusu bezpośredniego.

§ 8. 1. Środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w § 1 pkt 2, podlegają ewidencji w Księżce ewidencji środków przymusu bezpośredniego, której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wydanie i przyjęcie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, podlegają ewidencji w Księżce wydania i przyjęcia środków przymusu bezpośredniego, której wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Poszczególne karty księżek, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być ponumerowane, przeszyte i zalakowane na ostatniej stronie, z odcisniętą pieczęcią okrągłą parku narodowego.

4. Książki, o których mowa w ust. 1 i 2, prowadzi i przechowuje komendant Straży Parku lub upoważniony przez dyrektora parku narodowego inny funkcjonariusz.

§ 9. Środki przymusu bezpośredniego, przed wydaniem funkcjonariuszowi lub po zwróceniu przez funkcjonariusza, powinny być przechowywane w atestowanych szafach lub kasetach metalowych na trwałe przymocowanych do podłoża, zgodnie z warunkami przechowywania tych środków określonymi przez producenta.

§ 10. Funkcjonariusz przechowuje przydzielone środki przymusu bezpośredniego w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionym.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1993 r. w sprawie funkcjonowania Straży Parku w parkach narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 138), które zgodnie z art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) w zakresie uregulowanym w § 8—16 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 2 listopada 2004 r. (poz. 2457)

Załącznik nr 1

WZÓR

Książka ewidencji środków przymusu bezpośredniego

Lp.	Nazwa środka przymusu bezpośredniego	Seria i numer paralizatora elektrycznego	Rok produkcji	Seria i numer świadectwa na paralizatory elektryczne	Data wpisu do ewidencji, imię, nazwisko i podpis osoby dokonującej wpisu	Uwagi

